Dosar nr. 2-1836/20
2-20014589-12-2-03022020

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

01 martie 2021 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Grigore Manoli
Grefier Alina Ursu

cu participarea avocatului Roșca Rodica, în lipsa reclamantei Postica *****, pârâtului Postica ***** și a reprezentantului DPDC sectorul Botanica,

în sediul instanței, în ședință publică a examinat cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Postica *****împotriva lui Postica *****, intervenient accesoriu DPDC sectorul Botanica, privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de judecată

a c o n s t a t a t:

<u>Argumentele părților și participanților la proces</u>

1. La data de 03.02.2020, avocatul Roșca Rodica în interesele lui Postica *****a semnat și depus cererea de chemare în judecată împotriva lui Postica *****, intervenient accesoriu DPDC sectorul Botanica, privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea cheltuielilor de judecată.
2. Întru motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că reclamanta Postica *****și pârâtul Postica ***** au înregistrat căsătoria la data d*****fiind trecută în registrul actelor de stare civilă de către Oficiul Stare Civilă Botanica, mun. Chișinău cu nr. *****la data de 08.09.2007.
3. După încheierea căsătoriei s-au născut copiii minori ***** *****.
4. Ulterior, viața în comun a eșuat, iar Postica ***** de câțiva ani locuiește peste hotare, soții neducând o gospodărie comună.
5. Drept urmare, reclamanta Postica *****a considerat inoportună menținerea familiei, eșuând toate căile de împăcare, din care motiv a solicitat desfacerea căsătoriei încheiate cu Postica *****, fără acordarea unor termene de împăcare.
6. Respectiv, reclamanta Postica *****a solicitat desfacerea căsătoriei încheiate între cu pârâtul Postica *****, înregistrată la data de*****

7. Totodată, Postica *****a indicat că dorește să ofere în continuare aceleași condiții de trai de care au dispus copiii săi, aceeași atmosferă prielnică pentru creștere și dezvoltare, solicitând determinarea domiciliului copiilor minori cu aceasta.
8. Pârâtul Postica ***** fiind citat legal nu s-a prezentat, fapt pentru carrespectiv în temeiul art. 206 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia.
9. Reprezentantul intervenientului accesoriu Direcția generală pentru protecția drepturilor copilului, fiind citat legal nu s-a prezentat, drept urmare în temeiul art. 206 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța a considerat posibil examinarea cauzei în lipsa acestuia.
10. În acest sens CtEDO reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, informată despre obiectul cauzei, renunță în mod expres la dreptul de a se apăra (cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, seria A nr. 277-A, p. 13, § 31). Atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a se apăra.
11. În ședința de judecată, reclamanta Postica *****nu s-a prezentat, dar avocatul Roșca Rodica a susținut pretențiile formulate.

Aprecierea instanţei de judecată

12. Analizând argumentele participantului la proces indicate în conținutul cererii de chemare în judecată întru susținerea pretențiilor formulate și argumentele indicate în conținutul referinței semnate de reprezentantul Direcției generale pentru protecția drepturilor copilului, ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă, instanța de judecată reține următoarele considerente.
13. În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în pricini civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a pricinii.
14. În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
15. Probele se apreciază în conformitate cu prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă, care statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
16. În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.
17. Potrivit art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul

raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

18. Drept urmare, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.
19. Din interpretarea art. 6 din CEDO, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligațiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi argumentelor invocate de către părţi întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).
20. În cadrul examinării cauzei s-a stabilit cu certitudine că la data d*****a fost încheiată căsătoria între Postica ***** și Dadu *****, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie nr. CS-*****, eliberat de către OSC Botanica.
21. Potrivit art. 2 alin. (3) din Codul familiei, relațiile familiale sunt reglementate în conformitate cu următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimţită între bărbat şi femeie, egalitate în drepturi a soților în familie, sprijin reciproc moral şi material, fidelitate conjugală, prioritate a educației copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreţinerea, educaţia şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapţi de muncă ai familiei, soluţionare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieţii familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relațiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei.
22. În acest sens, instanța de judecată accentuează că în condițiile nerespectării acestor principii, soții dispun de oportunitatea desființării căsătoriei în temeiurile şi condițiilor statuate de Codul familiei, drept ce nu poate fi limitat de regulă sub nici o condiție.
23. Potrivit prevederilor art. 33 alin. (2) din Codul familiei, căsătoria poate înceta prin divorţ (desfacere), în baza cererii unuia sau a ambilor șoți ori a tutorelui soțului în privința căruia s-a instituit măsura de ocrotire judiciară sub forma tutelei.
24. Din coroborarea prevederilor art. 35 Codul familiei, rezultă că în cazurile prevăzute la art. 36 alin. (1) şi (2), căsătoria se desface de către organul de stare civilă, iar în cazurile prevăzute la art. 36 alin. (4) şi (5) şi la art.37 – pe cale judecătorească.
25. În concepția art. 37 alin. (1) din Codul familiei, dacă soții au copii minori comuni, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 36 alin. (2), sau în lipsa acordului la divorţ al unuia dintre soţi, desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească.
26. În conformitate cu art. 37 alin. (3) și alin. (4) din Codul familiei, instanța judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că conviețuirea soților şi păstrarea familiei în continuare sunt imposibile.
27. Prin urmare, instanța consideră că conviețuirea soților Postica *****și Postica ***** și păstrarea familiei acestora este imposibilă, ținând cont că reclamanta a menționat că au fost epuizate toate modalitățile de menținere a căsniciei, atât timp cât pârâtul locuiește peste hotare și nu se interesează de familie.

28. Astfel, în cadrul examinării cauzei nu au fost stabilite careva temeiuri care indica la conviețuirea soților și necesitatea stabilirii unui termen de împăcare.
29. Având în vedere cele menționate se va admite cerința privind desfacerea căsătoriei încheiată între Postica ***** și Dadu *****, înregistrată sub nr. *****la data d*****de Oficiul de Stare Civilă Botanica. Deoarece conviețuirea soților şi păstrarea familiei în continuare sunt imposibile.
30. Distinct de cele menționate supra, se reține că potrivit art. 16 din Legea nr. 338 din 15.12.1994, privind drepturile copilului, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-și cunoască părinții, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu aceștia, cu excepția cazurilor în care despărțirea de un părinte sau de ambii părinți este necesar în interesul copilului.
31. Potrivit art. 17 din Legea nr. 338 din 15.12.1994, privind drepturile copilului, copilul separat de un părinte sau de ambii părinți, care locuiește în Republica Moldova sau în oricare altă țară, are dreptul să întrețină relații personale și contacte directe regulate cu cei doi părinți ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui.
32. Totodată, conform art. 18 alin. (1) din Legea menționată, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia.
33. Potrivit art. 46 din Codul familiei, drepturile și obligațiile reciproce ale părinților și copiilor rezultă din proveniența copiilor, atestată în modul stabilit de lege.
34. Conform art. 58 din Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat. Drepturile şi obligaţiile părinţilor, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod, încetează din momentul atingerii majoratului sau obţinerii capacităţii depline de exerciţiu de către copil.
35. Totodată, se va reține că potrivit art. 62 alin. (1), (3) din Codul familiei, drepturile părinților nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinții nu pot prejudicia sănătatea fizică și psihică a copilului. Toate problemele privind educația și instruirea copilului se soluționează de către părinți de comun acord, ținându-se cont de interesele și de părerea copilului.
36. Suplimentar, se va reține că potrivit art. 63 alin. (1)-(3) din Codul familiei, în cazul cînd părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vîrsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor. În cazul în care părinții locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinți vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabilește prin acordul părinților. Dacă lipsește acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabilește de către instanța de judecată, ținând cont de interesele și opinia copilului, în conformitate cu vârsta și gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vîrsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi

copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.). La determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi, în care va conține, după caz, și informația disponibilă privind actele de violență în această familie și persoana agresorului familial. În cazul în care lipsește acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, până la stabilirea acestuia de către instanța de judecată, domiciliul copilului este considerat domiciliul părintelui cu care acesta locuiește permanent.

37. Pe de altă parte, se va reține că potrivit art. 64 alin. (1) din Codul familiei, părintele care locuiește împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil și celălalt părinte care locuiește separat, cu excepția cazurilor când comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică și psihică.
38. Totodată, instanța de judecată reține că conform art. 3 alin. (1) din Convenția cu privire la drepturile copilului adoptată la New York la 20.11.1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25.02.1993, în toate acțiunile care privesc copiii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau organele legislative, interesele copilului vor prevala.
39. Art. 9 alin. (1) și (3) din Convenția menționată, indică că statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței lor, cu excepția situației în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare și în conformitate cu legile și procedurile aplicabile, că această separare este necesară în interesul superior al copilului. Statele părți vor respecta dreptul copilului care a fost separat de ambii părinți sau de unul dintre ei de a întreține relații personale și contacte directe cu cei doi părinți ai săi, în mod regulat, exceptând cazul în care acest lucru contravine interesului suprem al copilului.
40. În cazul din speță, se vor reține ca relevante și prevederile art. 18 alin. (1) din Convenția menționată, care stabilesc că statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au responsabilități comune pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Părinții sau, după caz, reprezentanții săi legali sunt principalii responsabili de creșterea și dezvoltarea copilului. Aceștia trebuie să acționeze, în primul rând în interesul suprem al copilului.
41. Astfel, instanța de judecată reține că principiul interesului superior al copilului, reprezintă mesajul fundamental al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, iar implementarea lui este o obligație de prim ordin pentru statele membre care au ratificat-o.
42. Drept urmare, interesul superior al copilului este singurul criteriu după care instanța se călăuzește pentru a decide cu privire la exercitarea drepturilor părintești. Pentru a-l determina trebuie să se țină seama de întregul complex de împrejurări menite să asigure copilului o dezvoltare fizică, morală și intelectuală armonioasă, interesând nu numai posibilitățile materiale ale părinților ci și vârsta copilului, comportarea părinților înainte de separare, gradul de atașament și preocupare pe care l-au

manifestat față de copil, precum și legăturile afective ce s-au stabilit între părinți și copil, între copil și alți membri ai familiei extinse.

43. Astfel, la identificarea interesului copilului minor în cazul stabilirii domiciliului cu unul dintre părinți după divorț, urmează a fi luate în considerația vârsta copilului, posibilitățile părinților de a asigura o bună dezvoltare fizică, intelectuală și morală; atașamentul părinților față de minor, precum și a minorului față de părinți; grija manifestată de părinți față de copil în timpul conviețuirii și după despărțire.
44. La caz, se constată că cel puțin unul din copiii minori a căror domiciliu se solicită a fi determinat împreună cu mama lor are o vârstă fragedă, vârstă la care cel puțin un copil nu poate conștientiza pe deplin acțiunile sale, având nevoie de supraveghere, întreținere, dragoste și educație din partea părinților.
45. Drept urmare, interesul superior al copilului reclamă menținerea acestuia cât mai mult timp într-un mediu familial normal și echilibrat în prezența ambilor părinți pentru că riscul ruperii echilibrului sufletesc al acestuia este foarte mare odată cu încredințarea sa unuia sau altuia dintre părinți, de aceea după separarea părinților menținerea și încurajarea relației copilului cu părintele cu care minorul nu locuiește în mod statornic, devine vitală pentru dezvoltarea sa morală normală. Interesul superior al copilului, în general, este legat de posibilitatea de a putea accesa nelimitat pe ambii părinți pentru a putea dezvolta relații echilibrate și armonioase cu ambii părinți. Relațiile personale trebuie să se realizeze neîngrădit, restrângerea acestora fiind necesară numai în condiții deosebite pentru protejarea copilului.
46. În atare circumstanțe, instanța reține că se justifică obiectiv și rezonabil faptul ca copiii să fie lăsați în continuare spre creștere și educare mamei Postica *****, care este caracterizată pozitiv, este implicată nemijlocit în îngrijirea copiilor și cunoaște foarte bine nevoile și trăirile acestora.
47. În cauza Johansen contra Norvegiei, CtEDO a reținut că pentru un părinte și copilul său a fi împreună reprezintă un element esențial al vieții de familie și măsurile interne care îi împiedică să fie împreună constituie o ingerință în dreptul protejat de art. 8 din CEDO. Așa cum s-a reținut în cauza Keegan contra Irlandei legătura dintre reclamantă și copilul său minor intră în sfera vieții de familie în sensul art. 8 din CEDO.
48. Totodată, CtEDO în cauza Maumousseau și Washington contra Franței a reținut că interesul superior al copilului îmbracă un dublu aspect. Pe de o parte să se garanteze evoluția copilului într-un mediu sănătos și pe de altă parte să mențină legătura cu familia sa, cu excepția cazurilor în care aceasta s-a arătat nedemnă, deoarece distrugerea acestei legături determină ruperea copilului de rădăcinile sale.
49. Așadar, instanța de judecată consideră necesar determinarea domiciliului copiilor minori ***** *****, împreună cu mama Postica *****.
50. În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a pricinii.
51. Conform art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig

de cauză cheltuielile de judecată, care incluși taxa de stat achitată de reclamant la momentul înaintării cererii de chemare în judecată.

52. Astfel, instanța de judecată va încasa de la la Postica ***** în beneficiul lui Postica *****, suma achitată cu titlu de taxă de stat de **140 Lei**, pentru examinarea cererii de chemare în judecată.
53. Totodată, se reține că potrivit art. 3 pct. 2) lit. b) din Legea taxei de stat nr. 1216 din 03.12.1992, pentru înregistrarea actelor de stare civilă, pentru eliberarea adeverințelor în legătură cu modificarea, completarea, corectarea şi restabilirea datelor din actele de stare civilă şi adeverinţelor repetate privind înregistrarea actelor de stare civilă, precum şi pentru eliberarea din arhivă a extraselor privind înregistrarea actelor de stare civilă pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei în baza hotărârii instanței judecătorești se achită taxa de stat în mărime de 1000%.
54. Astfel, instanța de judecată consideră oportun ca taxa de stat în mărime de 200 Lei, pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei să fie încasată din contul pârâtului Postica *****, iar reclamanta Postica *****urmează a fi scutită de la plata taxei de stat, pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei.

În conformitate cu art. art. 37 alin. (3), 63 din Codul familiei, art. 3 pct. 2) lit. b) din Legea taxei de stat nr. 1216 din 03.12.1992, art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ş t e:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de Postica *****împotriva lui Postica *****, DPDC sectorul Botanica, privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se desface căsătoria încheiată între Postica ***** și Dadu *****înregistrată sub nr. *****la data d*****de către OSC sectorul Botanica mun. Chișinău.

Se încasează pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei de la Postica *****, IDNP *****în beneficiul Statului, taxa de stat în mărime de 1.000 % din unitatea convențională stabilită în Republica Moldova – **200 (două sute) Lei**, iar reclamanta Postica *****se scutește de la plata taxei de stat pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei.

Se stabilește domiciliul copiilor minori ***** *****, împreună cu mama Postica *****.

Se încasează de la Postica *****, IDNP *****, în beneficiul lui Postica *****, suma de **140 (o sută patruzeci) Lei**, cu titlu de taxă de stat achitată pentru examinarea cererii de chemare în judecată.

Se pune la dispoziția părților absente prezenta hotărâre, prin mijlocirea grefei instanței de judecată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
judecătorul **Grigore Manoli**